

În visul de sub pleoape

M Horlaci

În visul de sub pleoape

Din cer esența florii își picură parfumul
Pe vârfuri lungi de pleoape când seara s-a ivit,
Mă prăbușesc în visul ce urcă-n cet ca fumul
Si mă trezesc deodată de gânduri urmărit.

Îngenunchez umil în versul care plânge
Azvârl mândria-n valul ce urlă înspumat,
Iar sufletul din mine în brațe cerul strânge
E-o insulă poemul de mare-nconjurat.

Poetul se transpune pe sine-n poezie
Atomii din cuvinte devin una cu el,
Iar universul lui e-o coală de hârtie
În mintea lui rămâne mereu același țel.

Un univers în care sunt literele stele
O ploaie răcoroasă e muza pe-nserat,
Si suntem norocoși că una dintre ele
În visul de sub pleoape pe noi ne-a vizitat.

M Horlaci 17/1/17.